

244 Így épült, szépült Budapestünk 1951-ben

Búcsúznunk 1951-től, az ősztendő-től, amelynek alkotásai dolgozó népünk, munkásosztályunk hősi harcáról, helytállásáról beszélnek — s üdvözöljük a holnapot, a jövőt, a békeharc új, fényes győzelmei között születő 1952-es évet. Az elmúlt év ragyogó sikereket hozott fővárosunknak, hazánknak, az egész világon a népek fejlődésé-

az új, magas töltésen száguldó csepei gyorsvasút és számos szebbnél-szebb új alkotásunk.

Vastag könyv kellene, ha mind felakarnánk sorolni, amit 1951-ben, öt-éves tervünk második esztendejében építettünk, létesítettünk fővárosunkban. Kezdetnének a Rákosi Mátyás

munkája nyomán nőnek ki a földből az új épületek: újfajta, igaz, szép csodák születésének vagyunk tanúi szüntelenül. De a nagy, sokmillió költséggel épülő létesítmények sora mellett helyet kérnek a felsorolásban a „kisebbségek” is. Az elmúlt évben elkészült 36 modern, új orvosi rendelő, a Szentkirályi-utcai új fogászati rendelő, a pesterzsébeti százágvas új tbc-gyermekórház. Helyet kellene szorítani az

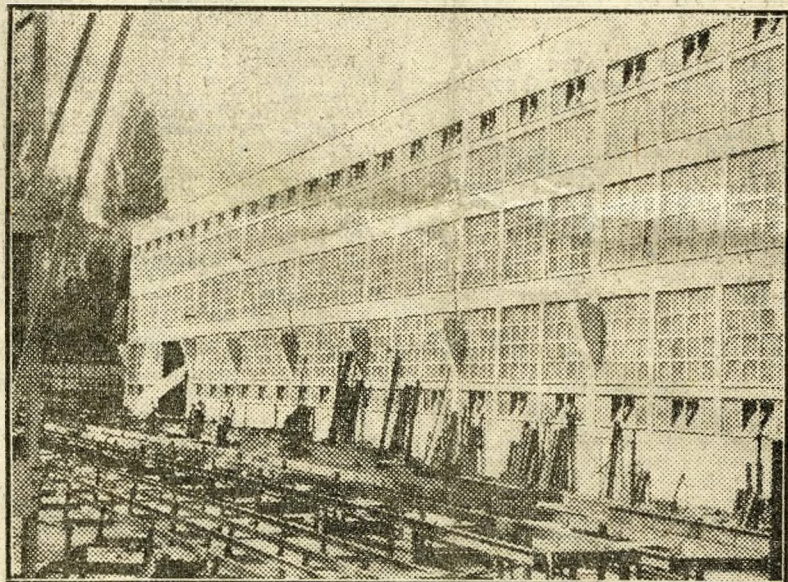
új bölcsődék

felsorolásának is, ahol már ezerszám őrzik gyermekeinket, veszik le a gondok nagy részét a dolgozó anyák válláról. Az 1951. évi budapesti tervalkotásokról szólván, említsük meg a Ganz-telepi, a Tomori-úti, a Keye-utcai új iskolákat, a nagyszerű új óvodákat, a 28 kultúrparkot és 18 kultúrothont, az új hatalmas irodaházakat, a szemel gyönyörködhető, egészséges levegőt árasztó parkokat és az

állami új kiskereskedelmi boltok

százait, amelyek gazdag bőséggel kínálják áruikat. Nyen felsorolások töltenek meg az oldalakat, ha maradéktalanul akarnánk elvégezni évvégi számadásunkat.

A múltban, amikor keserű szájjal búcsúztunk az övétől — amely csak szenvedéseket hozott és az igazi örömmel mindig adós maradt —, sok he-

A Szállítóberendezések Gyárának új szerelőcsarnoka.

nek, a béke és a szocializmus ügyének. A történelem úgy jegyzi majd legszébb lapjaira az elmúlt esztendőt, mint a százmilliók egymásratalálásának, összefogásának újabb nagy győzelmét.

Budapest dolgozói számára is nehéz küzdelmeket jelentett 1951, de az eredmény, amelynek örömeiben mindnyájan osztozunk — méltó fizetség értettük.

Az elmúlt tizenkét hónap

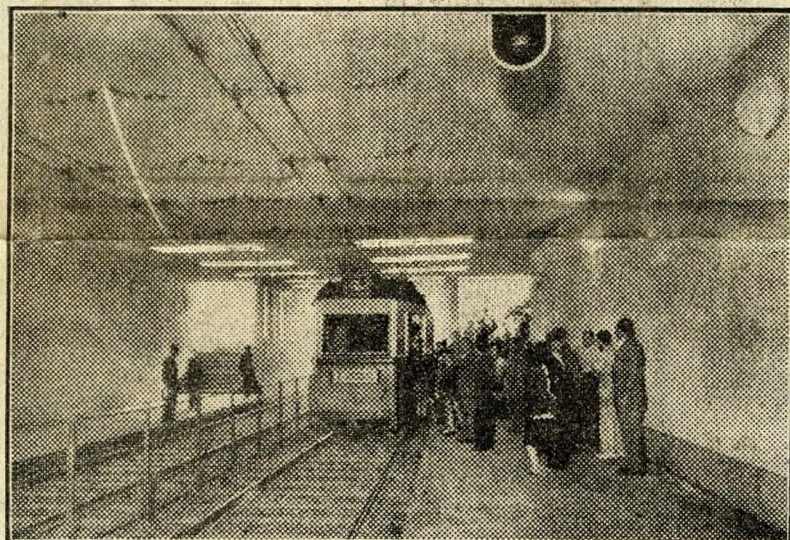
munkái nagy léptekkel vittek közelebb bennünket célunkhoz, a szocializmus felépítéséhez. Biztos léptekkel haladtunk ezen az úton, hiszen útmutatónk, segítőnk, előrelendítőnk öt éves tervünk volt — s irányítónk, elapadhatatlan erőforrásunk, eszünk, szívünk: a párt. Egész hazánkon végigültek az építkezés ritmusa, harcok közepette születik a szocializmus — és fővárosunk méltóan nő együtt az országgal.

Itt született Budapest, mégis az utóbbi évek óta szüntelenül csodálkozhat, hogy kezde munkája nyomán mindig

újabb és újabb alkotások

mutatják gyors növekedésünket, fejlődésünket. Alig hiszel szemednek, pedig nem álom, hanem valóság: ahol tegnap még üres telek volt, ma ott építőállványok magasodnak, éjjelnappal zúgnak a betonkeverők, bokrétafát lenget a szél és holnap már gyár emelkedik, boldog családok költöznek az új lakóházba, frissen festett termekben a szocialista kultúra szórakoztatja, neveli a dolgozókat. Tegnap még a háborút juttatta eszedbe a fasiszták egyik elvetemült gonoszlatte, a felrobbantott, vízbezuhanó Boráros-téri híd — s ma már a szebbé, erősebbé épülő híd a jövőbe mutat. Ennek a jövőnek a jegyében valósult meg régi vágyunk,

Művek új Csögyárának csarnokával, a most épült albertfalvai Homokelőkészítő Üzemmel vagy a Láng-gyár, az Aprilis 4 Gépgyár, a kőbányai Öntöde és Gépgyár, a Mélyfúró Vállalat, az Épületelemgyár, az Autó- és Traktoralkatrészgyár, a Ganz Vagon, az Ikarus, a Villamosforgógépgyár, az Egyesült Izzó, a Csepeli Posztó hatalmas, világos, gyönyörűen berende-

A Dimitroff-terti aluljáró.

zett új gyárrészeivel, szerelőcsarnokaival, kultúrtermeivel és egészségügyi felszereléseivel. Költeménybe, époszba illene az RM újonnan készült Martin-kemencéje, a nagyszerűen berendezett Közgazdasági Egyetem, a Dimitroff-terti aluljáró, a Magyar Néphadsereg Színháza, a MOM kultúrháza és a város számos pontján befejezett

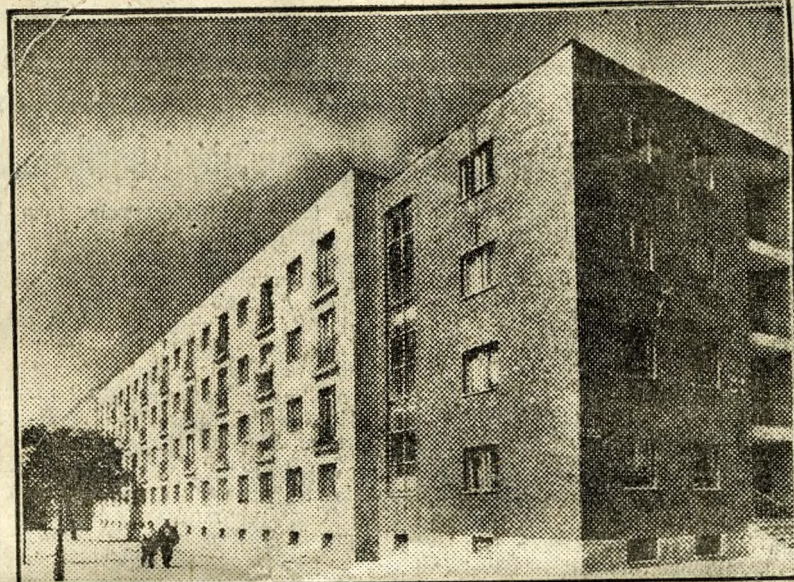
új lakónegyedek

felépítésének, megalkotásának nagyszerű története. Két kezünk nagyszerű

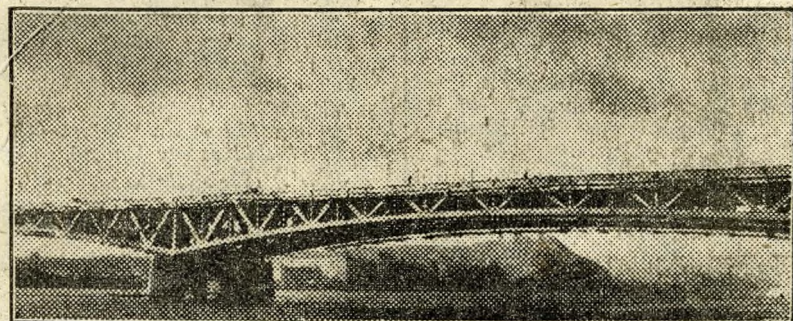
lyen izgatottan festék a szokássá vált éjjeli ólomöntést: így próbálták kifürkészni, felcsillanó reménységgel, a holnapot. Most azonban nemcsak az elmúlt esztendő számvetése mutat ragyogó képet, hanem a jövő is, amelyet világosan, biztosan látunk, tudunk. Az a jövő, amelyet nem valami ostoba babona, hanem céltudatos, pontosan meghatározott öt éves tervünk velük élnek.

A tero segítségével

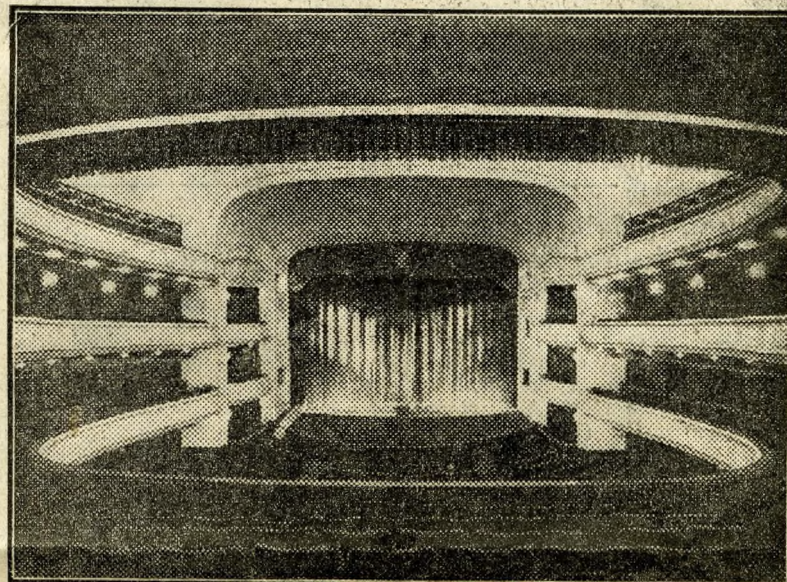
ebben az évben nagyot léptünk előre, nagy alkotásokat hoztunk létre, de jövőre, 1952-ben még tovább visznek a lépteink, még nagyobbakat fogunk alkotni, — így jutunk mindig magasabbra és magasabbra a fejlődés útján, amelynek végén ott fényesedik a győzelmes szocializmus. Az évvégi számvetés, búcsúnk az ősztendőitől, amely még nagyobb, dicsőbb tettekre és harcokra buzdít bennünket — új életünk új szépségeiről, új örömeiről, új ünnepeiről beszél. A háta értük a párté, a szovjet embereké, akik mindezt hősi harcokkal vívták ki nekünk. Az évvégi számvetés az alkotó, dolgozó embert dicséri — munkásosztályunkat dolgozó népünket, amely áldozatkészségével, alkotó tehetségével megvalósította nagy terveinket és Rákosi elvtárs vezetésével hazánkat mindinkább a vas és az acél, a gépek országává változtatja.

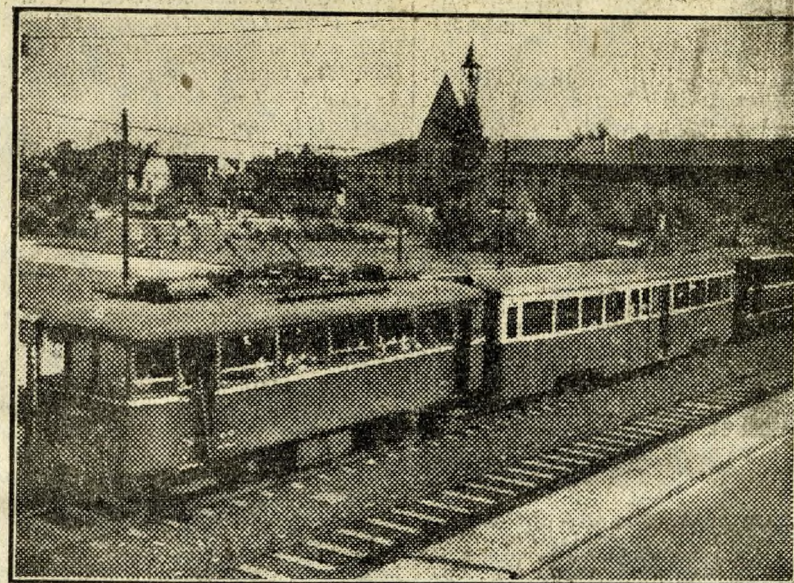
Új lakóházak Csepelen a Kossuth Lajos-utcában.

Az épülő Boráros-téri híd pesti oldala.

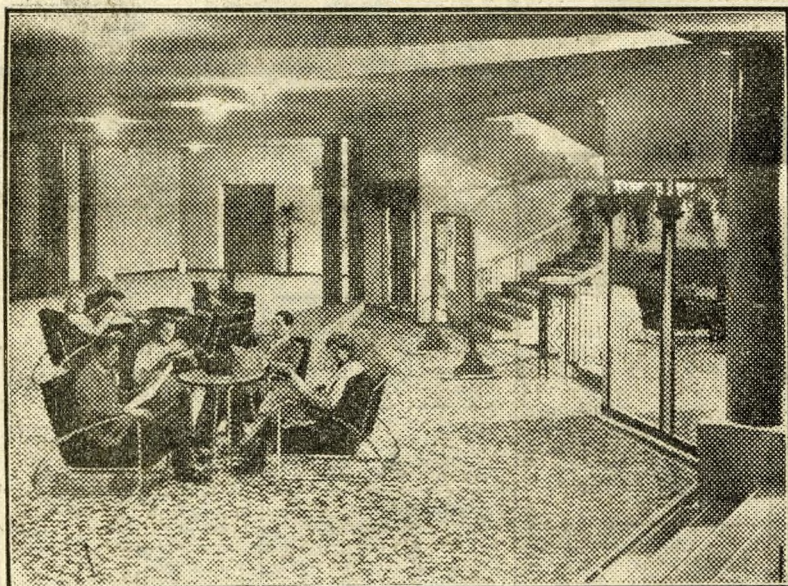
Ragyogó új színházunk, A Magyar Néphadsereg Színháza nézőtere.

A csepeli gyorsvasút Rákosi Művek bejárata előtti megállója.

Harmincötjérvéyes bölcsőde a Kerepesi-úton.

A MOM-kultúrház földszinti társalgója.